

Sygn. akt VIII U 2243/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Gawlik
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2014 r. w Gliwicach

sprawy W. O. (O.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania W. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 8 sierpnia 2013 r. **nr** (...)5 (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zalicza ubezpieczonemu okresy jego pracy w Kopalni (...) od 12.01.1983r. do 9.10.1984r., od 21.10.1984r. do 24.10.1984, od 18.04.1985r. do 26.02.1987r., od 3.10.1988r. do 31.08.1991r. do pracy górniczej w wymiarze półtorakrotnym.

(-) SSO Maria Gawlik

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 sierpnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. przyznał ubezpieczonemu W. O. (O.) emeryturę od dnia 23 maja 2013 r., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek.

Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy przyjął okres pracy górniczej obliczony według przeliczników: 234 m-cy x 1,8 = 421,2 m-cy, 95 m-cy x 1,2 = 114 m-cy, tj. łącznie 535,2 m-cy na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. z 2009 r. Dz.U. nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Odwołanie od tej decyzji złożył W. O. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do zastosowania przelicznika 1,8 na wysokość emerytury górniczej do okresu jego pracy od 12 stycznia 1983 r. do 9 października 1984 r., od 21 października 1984 r. do 24 października 1984 r., od 18 kwietnia 1985 r. do

26 lutego 1987 r., od 3 października 1988 r. do 31 sierpnia 1991 r. gdyż wykonywał wtedy pracę jako operator spycharek i maszyn wieloczynnościowych na odkrywce w pełnym wymiarze czasu pracy, do której stosuje się przelicznik 1,8.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc, iż z akt sprawy wynika, że przy ustalaniu wysokości emerytury górniczej brak podstaw do zaliczenia wyżej wymienionych okresów pracy z zastosowaniem przelicznika 1,8, ponieważ stanowiska zajmowane przez ubezpieczonego tj. operator sprzętu pomocniczego i operatora sprzętu budowlanego nie zostały wymienione

w Załączniku Nr 3 do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1995r., Nr 2, poz. 8).

Sąd Okręgowy w Gliwicach ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony W. O. ur. (...) jest zatrudniony w Kopalni (...) od 2 lipca 1982 r.

W dniu 28 maja 2013 r., ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury górniczej, którą mu przyznano zaskarżoną decyzją.

Wraz z wnioskiem ubezpieczonego, pracodawca przesłał do organu rentowego świadectwo wykonywania pracy górniczej, informację w zakresie zaewidencjonowanych dla niego dniówek półtorakrotnych, Protokół z posiedzenia Komisji Weryfikacyjnej oraz zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 10 maja 2013r. - dowód: k. 8-12 akt emerytalnych ubezpieczonego.

Po analizie wyżej wymienionych dokumentów organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

Ze świadectwa wykonywania pracy górniczej z 9 maja 2013 r.. wynika, że ubezpieczony w okresie zatrudnienia w (...) S.A. w R.

w okresie od 2 lipca 1982 r. do nadal stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonuje pracę na stanowisku operatora spycharek i maszyn wieloczynnościowych na odkrywce, wymienionym w załączniku nr 3 Dział III poz. 4, do rozporządzenia (...) z dnia 23 grudnia 1994 roku w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty. – dowód: k. 8 akt emerytalnych ubezpieczonego.

W toku postępowania ustalono, iż ubezpieczony w spornym okresie, u tego pracodawcy był zatrudniony w oddziale Rs-1 (później rr 1). Przez cały sporny okres zatrudnienia, mimo angażu operatora sprzętu pomocniczego, operatora sprzętu budowlanego i operatora sprzętu technologicznego, faktycznie pracował na stanowisku operatora spycharek. Zajmował się robotami ziemnymi umożliwiając prace koparki podstawowej. Zajmował się niwelacją terenu pod podjazdy koparki, rozluźnianiem skał, wypychaniem gładów i skał, odpychaniem pod koparkę urobku, który nie został przed nią zabrany oraz przy obrabianiu studni odwadniających, które były posadowione na trasie pracy czerpaka koparki wielonaczyniowej. Wykonywał pochylnie dla koparki podstawowej. Sporadycznie pracował na ładowarce, wtedy zajmował się czyszczeniem podjazdów dla maszyny podstawowej, zabudową przenośnika przy przejazdach maszyny podstawowej.

Ubezpieczony głównie stale pracował w pobliżu koparki podstawowej. Pracował w bezpośredniej bliskości tej koparki, tj. w odległości do kilkunastu metrów od tej maszyny. Pracę wykonywał w systemie stykowym, co oznaczało, że zmiana jednej brygady na stanowisku pracy przy koparce podstawowej następowała dopiero wówczas, kiedy przyjeżdżała następna taka brygada. Cała brygada była rozwożona osinobusem. Ubezpieczony jeździł razem z całą obsługą maszyny podstawowej.

Razem z ubezpieczonym pracowali świadkowie: S. F., A. K. oraz Z. O. również zatrudnionymi w oddziale Rs-1 – dowód: k. 31 oraz 46-47 akt sądowych.

Ubezpieczony pracował jako operator spycharek i maszyn wieloczynnościowych w pełnym wymiarze czasu pracy bezpośrednio w przodku na odkrywce – dowód: k. 14 akt sądowych.

Sąd zapoznał się z pracą operatorów maszyn, sprzętu technologicznego w przodku, to jest w miejscu wydobywania kopaliny i nadkładu.

Z ustaleń poczynionych w trakcie tej wizji wynika, że pod każdą koparką wieloczynnościową musi pracować, co najmniej jedna spycharka i ładowarka, koparka jednonaczyniowa, aby usuwać urobek, niwelować teren, udostępniać miejsce pracy kołu czerpakowemu koparki wielonaczyniowej. Operatorzy tych spycharek i ładowarek przyjeżdżają na zmianę z obsługą koparki wielonaczyniowej lub zwałowarki i pracują w tym samym miejscu, przy takich samych czynnościach związanych z pracami przodkowymi. Jest to tak zwana praca stykowa, bowiem obsługa koparki i maszyn budowlanych pracujących pod tą koparką schodzi ze zmiany w momencie, jak przyjeżdża brygada na kolejną zmianę. Praca tych osób jest pracą przodkową, ponieważ polega na urabianiu i ładowaniu urobku lub nadkładu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: akta emerytalne ubezpieczonego, jego akta osobowe dołączone do akt niniejszej sprawy, zeznania świadków wyżej wymienionych.

Sąd dał w całości wiarę zeznaniom ubezpieczonego oraz zeznaniom świadków, ponieważ są one obiektywne, logiczne, wzajemnie się pokrywają i uzupełniają przedstawiając łącznie rzeczywisty przebieg pracy i zakres obowiązków ubezpieczonego w spornym okresie, a ponadto znajdują pełne potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 51 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz. 1227 ze zm.), przy ustalaniu wysokości górniczych emerytur, o których mowa w art. 50a lub 50e, stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 2, następujące przeliczniki:

- 1)1,5 za każdy rok pracy górniczej wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy;
- 2)1,8 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50d;
- 3)1,4 za każdy rok pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 1-3 i 5-9, wykonywanej częściowo na powierzchni i częściowo pod ziemią;
- 4)1,2 za każdy rok pracy, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego, w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego.

Z kolei art. 50d, ust. 1 stanowi, że przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury pracownikom zatrudnionym pod ziemią oraz w kopalniach siarki lub węgla brunatnego zalicza się w wymiarze półtorakrotnym następujące okresy pracy na obszarze Państwa Polskiego:

- 1)w przodkach bezpośrednio przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach oraz przy głębieniu szybów i robotach szybowych;
- 2)w drużynach ratowniczych.

Kwestia sporna sprowadza się do ustalenia, czy ubezpieczony W. O. ma prawo do przeliczenia spornych okresów pracy górniczej, wykonywanej w (...) S.A. w R. z zastosowaniem przelicznika 1,8.

Zdaniem Sądu praca operatora spycharki może być pracą, do której stosuje się zarówno przelicznik 1,2, jak i 1,8 w zależności od miejsca jej świadczenia. Przepis art. 50d mówi o pracy w przodku na odkrywce, a art. 51 ust.1 pkt 4 o pracy na odkrywce.

W ocenie Sądu dniówkami w przodku operatora spycharki są tylko takie dni, w których pracował przy urabianiu i ładowaniu urobku oraz przy innych pracach przodkowych, przy montażu, likwidacji i transporcie obudów, maszyn urabiających, ładujących i transportujących w przodkach (art. 50 d ust. 1 pkt 1).

Sąd uznał, że pomocnym w rozróżnieniu prac przodkowych od zwykłej pracy górniczej może być system pracy w (...). Pracownicy pracujący „stykowo” pracują bezpośrednio pod koparką wielonaczyniową albo w jej bezpośrednim sąsiedztwie – w odległości kilku – kilkunastu metrów od miejsca, w którym wydobywa się urobek.

W niniejszej sprawie przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony w spornych okresach wykonywał pracę w przodku, bowiem że pracował „stykowo”. – dowód: k. 31 oraz 46-47 akt sądowych.

Podkreślenia wymaga także fakt, iż organ rentowy nie kwestionował, że praca ubezpieczonego w charakterze operatora spycharki jest pracą górniczą zaliczaną w wymiarze półtorakrotnym, bowiem zaliczył mu w tym wymiarze pracę od 1 lutego 2007 r. do 28 lutego 2013 r., tj. w okresie, za który pracodawca prowadził ewidencję dniówek półtorakrotnych. Postępowanie dowodowe wykazało jednak w sposób nie budzący wątpliwości Sądu, że ubezpieczony w całym okresie spornym wykonywał taką samą pracę, zaś pracodawca dokonał weryfikacji nazewnictwa stanowisk i ustalił ilość przepracowanych przez ubezpieczonego dniówek półtorakrotnych w tym okresie.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy w Gliwicach z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł o zmianie zaskarżonej decyzji.

SSO Maria Gawlik